

znění § 106 česk. ob. zřiz., že pravomoc vládního komisaře je omezena jen na opatřování běžné agendy hospodářské, k níž převzetí zmíněných nákladů nenáleží.

Nss musil v tom stížnosti v zásadě dáti za pravdu, neboť jak z principu samosprávy, tak ze znění § 106 ob. zř., zvláště z jeho rovněž autentického německého textu (»einstweilige Besorgung der Geschäfte«) sluší souditi, že pravomoc obecního gerenta je vskutku omezena jen na běžné záležitosti, a že nad tyto meze může gerent předsebráti nejvýš jen ještě takové akty, které jsou do té míry neodkladné, že by odsunutím jich obci vzešla podstatná škoda. Toto stanovisko zaujímal již judikatura býv. ss na př. v nál. Budw. 10.088/1914 A. Pro opačný názor nelze se dovolávatí nál. Boh. A 4420/25, kde byla ex professo řešena jen otázka, zdali k pravomoci gerentově náleží i výkon volby výboru obecní spořitelny. Z poněkud široce formulovaného odůvodnění, v nálezu tomto obsaženého, není možno vyvozovati, že nss opustil ustálený názor judikatury dosavadní, zvláště když otázka, zda a do jaké míry může gerent překročiti rámeč běžného hospodaření, nebyla v nálezu tomto vůbec řešena.

Je-li však vládní komisař oprávněn překročiti rámeč běžného hospodaření jen v případech naléhavých, o naléhavosti převzetí závazků na obec dalo by se však mluvití jen tehdy, kdyby povinnost obce převzítí náklad na stavbu školy v plné jeho výši byla buďsi aktem příslušného orgánu pravoplatně formalisována, nebo kdyby z jiného důvodu bylo lze tuto povinnost obce uznati za zcela nepochybnou — na př. proto, že je tu pravoplatné usnesení obecního zastupitelstva o tom, že obec bude hraditi celý náklad stavbou školy fakticky vzešlý — a že splnění povinnosti této je neodkladné, bylo věcí zem. úřadu zjistiti, zdali naléhavost v tomto smyslu je skutečně dána, což z předpisů a zemských zákonů z r. 1873 a 1880, žal. úřadem cit., s plnou jistotou neplyne, neboť o rozsahu a době plnění povinnosti této zákony ty nemají konkrétních předpisů.

Vycházejí z nesprávného právního názoru, že pravomoc vládního komisaře rovná se úplně pravomoci obecního zastupitelstva, nezabýval se žal. úřad otázkou naléhavosti sporného opatření vládního komisaře. Slušelo proto zrušiti nař. rozhodnutí podle § 7 zák. o ss.

Č. 9212.

Samospráva zemská. — Župy: Jaké »župní přírážky« má na zřeteli zákon č. 77/27 v § 2 bodu 1?

(Nález ze dne 22. dubna 1931 č. 6182.)

Věc: Země Slovenská (vrch. rada Dr. Vinc. Cserhelyi) proti ministerstvu financí o státní podíl na zemských přírážkách.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím vyslovilo min. fin., že má býti 30%ní srážka zemských (župních) přírážek podle odst. 1 § 2 zák. č. 77/27 počítána netoliko z přírážek za rok 1928, nýbrž i z preliminovaných nedoplatků přírážek z let minulých, ježto 30%ní podíl státu na župních

přirážkách týká se všech plateb na tyto přirážky učiněných od 1. ledna 1928.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí nss uvážil:

Ustanovení odst. 1 § 2 zák. č. 77/28 sluší vykládati v souvislosti s ostatním obsahem tohoto zákona. Zákonem tímto zavádí se nová úprava finančního hospodářství svazků územní samosprávy. Tato nová úprava představuje nový systém samosprávních přirážek, který se od dosavadního systému v některých podstatných bodech liší. Ustanovení odst. 1 § 2 není než modalitou tohoto nového systému, a mluví-li se zde o přirážkách, sluší tím rozuměti jen přirážky podle tohoto nového systému, tedy přirážky podle tohoto zákona vybírané, pokud výjimka není v zákoně zcela jasně stanovena. Pokud není takového zcela nepochybného ustanovení, nelze předpokládati, že by nová úprava chtěla zasáhnouti i do právních poměrů založených podle dřívějšího zákona. Avšak takovýto výjimečný předpis není možno v zákoně nalézti. V § 29 odst. 2 jest naopak vyslovena zásada, že na dřívější případy sluší i za platnosti zák. č. 77/27 použití ustanovení dřívějších, jež se týkají předmětů tímto zákonem upravených.

Jest ovšem pravda, že § 2 odst. 1 mluví také o »župních« přirážkách, a že za účinnosti zákona o nové organizaci politické správy č. 125/27 nemůže býti jiných župních přirážek než nedoplatků župních přirážek podle dřívějších zákonů vybíraných, takže čte-li se ustanovení § 2 odst. 1 samo o sobě, bylo možno výraz »platby« vztahovati na nedoplatky »župních« přirážek vybíraných podle norem až dosud platných. Než to ještě nestačí, aby bylo lze sestrojiti výjimku ze zásady svrchu uvedené, zejména když tato zmínka o »župních« přirážkách dá se přirozeně vyložití v plné shodě s onou zásadou. Neboť v době vydání zák. č. 77/27 nebylo ještě jisto, zda zákon o nové organizaci politické správy nabude účinnosti současně se zák. č. 77/27, či teprve později. Bylo proto třeba počítati s eventualitou, že i po dni 1. ledna 1928, kterým zákon č. 77/27 podle svého § 29 odst. 1 nabyl účinnosti, nebudou ještě na celém státním území organisovány »země« ve smyslu tohoto zákona organizačního, nýbrž že na některé části státního území budou ještě dále po nějakou dobu trvati župy. Aby pak župní přirážky tohoto mezičasu neunikaly zákonu č. 77/27, byly v § 2 odst. 1 z důvodů patrně jen kautelárních uvedeny také přirážky župní. Lze proto bez násilí výraz »župní přirážky« vztahovati ve shodě s § 26, 2. věty právě jen na přirážky župní, které v onom mezičasu budou vybírány loco přirážek zemských podle nového systému fin. hospodářství svazků územní samosprávy tímto zákonem zavedeného. Zmínka o přirážkách »župních« v § 2 odst. 1 jeví se pak jako pouhá aplikace zásady vyslovené v posl. větě § 26. Je-li však možný tento výklad, pak tato pouhá zmínka nemůže dostatečně oprítí výklad, který žal. úřad zákonu dává.

Po této úvaze musil nss uznati nař. rozhodnutí za nezákonné.

Č. 9213.

Policejní právo trestní. — Pojištění sociální:
* Vyslovil-li úřad I. stolice v odsuzujícím rozsudku, vydaném před účinností zák. č. 125/27, že pokuta uložená pro přestupek zák. 221/24 při-